

Sivakka

HEINOLAN LATU ry:n tiedotuslehti n:o 3/2002

Internet: www.phnet.fi/public/heinolanlatu

*Hyviä hiihtokelejä & leppoisia mäkiä
Joulunajaksi*

kaikille latulaisille!

MALTILLA MATKAAN...

Tätä kirjoitettaessa ollaan marraskuun puolessa välissä, maassa on lunta puolissäreen ja monella latulaisella hiihtokilometrejä mittarissa kymmenittäin Pelko lumen sulamisesta saattaa ajaa kuntoilijan ahnehtimaan lyhyessä ajassa suuria määriä kehoilla laduilla. Lihaksisto menee helposti jumiin ja tekniikkavirheet automatisoituvat, koska heikoissa oloissa mäkisellä valoladulla ei voi hiihtää rennosti ja teknisesti hyvin.

Kuntoilijankin kannattaa sisällyttää hiihtokautensa alkuun tekniikkaharjoittelua. Tässä mielessä parasta on sauvoittahiihto niin vapaan kuin perinteisen hiihdossakin. Perinteisen sauvoittahiihdossa suksessa on oltava erittäin hyvä pito, joten välineet kuntoon heti alkumetreille. Jos ei oma tietotaito riitä, voit tuoda suksesi Heinolan Ladun peruskunnostukseen 12.12.2002.

KIITOS KAIKILLE TOIMIOILLE KULUNEESTA VUODESTA OIKEIN HYVÄÄ JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA KAIKILLE JÄSENILLEMME.

Outi Montonen

ps.

Osoitteenmuutos on helpointa hoitaa suoraan Suomen Latuun Latu ja Polku-lehdessä olevalla palvelukortilla. Voit myös lähettää sähköpostin Suomen Latuun osoitteella marita.lassila@suomenlatu.fi tai Heinolan Ladun jäsensihteeri Asta Mykrä (puh. 715 5745) välittää viestin perille, joskin mutkan kautta.

OLEMME HANKKIMASSA HEINOLAN LATULAISILLE OMAA LIIVIÄ.

Laadukas Mikrofleese-kankainen malliliivi nähtävillä ja sovitettavissa Latumajalla voiteluiltoina (torstaisin klo 18-20) alkaen 2.1.2003 tammikuun ajan. Hinta tulee olemaan n. 28 euroa.

Tilauksen toteutuminen edellyttää 100 kappaleen tilausta.

Tiedustelut:

Asko Huvinen puh. 715 4956

Syyskokouksen jälkeisessä Heinolan Ladun pikkujoulussa luovutettiin "puukkotoimikunnan" valitsemalle latulaiselle perinteinen tunnustuspalkinto:

Vuoden latulainen 2002 Asta Mykrä

sai Latupuukon pitkäaikaisesta ja aktiivisesta toiminnasta Heinolan Ladussa.
Onnittelut Astalle!

Tuleva toiminta

- SUKSIEN PERUSKUNNOSTUS Latumajalla to 12.12.2002 klo 18-20.
- SUKSIEN VOITELUILLAT torstaisin klo 18-20 Latumajalla 2.1.2003 alkaen. Pitovoitelu 2 euroa, luistovoitelu 3 euroa, molemmat 5 euroa.
- RETKIHIIHTO tammi-helmikuun vaihteessa riippuen lumitilanteesta. Tarkempi ilmoitus Itä-Hämeen seuratoimintapalstalla.
- KUUTAMOHIIHTO ma 17.2.2003 Ilvesreitillä. Lähtö Jyrängön parkkipaikalta klo 18.00. Matka noin 20 km.
- Mäntyharjun Reissupolkulaisten ja Heinolan Latulaisten kohtaaminen ja yhteisretkeily Sonnasen retkeilyreiteillä kesäkuussa 2003.
- Suomi Meloo 2003 Heinolaan
- KUNTOILUOLYMPIALAISET Belgian Genkissa 10.-16.6.2003. Tiedustelut matkatoimisto Matkapojat Oy Helinä Vesterinen puh 876050.

Seuraa myöskin ilmoitteluumme sanomalehti Itä-Hämeen seuratoimintapalstalla!

LÄHDE LAPPONIAAN

Eiköhän koota 5.-11.4.2003 porukka Lapponia-hiihtoon Olokselle, ma+ke+pe hiihtopäiviä (ti+to vapaata), yht. 190 km. Nousuja ja laskuja, säitä ja maisemia riittää, himohiihtäjien vouhkakin rauhoittuu Pallaksen nousuihin. Tämä on kunnan kisa (ei mitään lällärikamaa kuten finlandia nykyään), saa hiihtää hiljaa tai lujaa. Ilmottautumisia allekirjoitaneelle niin saadaan Heinolasta porukka kasaan. Netistä löytyy lisätietoja <http://netti.nic.fi/~lapponia/>

Jouni Valkonen

Email: jouni.valkonen@heinolasm.fi

puh: 050 357 0194

VAELLUS VÄTSÄRISSÄ 7.-13. 9. 2002

Kauan odotettu vaellusviikko oli jälleen käsillä. Lauantaina linja-auto toi meidät Kirakkajärvelle ja lähdimme puolilta päivin tallemaan itään vievää polkua pitkin. Rinkka narisi tutusti selässä askelten tahdissa ja olo oli muutenkin auvoinen, taas oltiin vaelluksella. Ryhmäämme kuuluivat johtajana Arvo, suunnistajana Martti ja perässätallaajat Marja-Leena, Irma, Hannu sekä allekirjoittaneet. Henkisesti ryhmäämme kuuluivat myös Pirjo ja Annikki, jotka kuitenkin olivat valinneet helpomman elämän ja jäivät päiväretkeläisiksi Kirakkajärven porotilalle.

Ensimmäinen leiripaikka löytyi muutaman kilometrin päästä pienen alueelle niin tyypillisen lammen rannalta. Teltojen pystyttämisen jälkeen teimme vielä pienen iltalenkin läheiselle vaaralle. Ilma oli kaunis ja kirkas joten näkymiä oli länteen Kirakkajärvelle ja itään Karekkijärvelle. Linja-autoyön jälkeen uni ei kauan itseään odottanut, joten iltanuotilla istuminen jäi siltä illalta lyhyeksi.

Sunnuntai kului kulkien saamaista polkua edelleen kohti itää. Polku kulki lähinnä metsäisessä maisemassa, jota rikkoivat lukemattomat pienet lammet. Pakanajoen vuokratuvalla asusteli keskisuomalaista väkeä, joista yksi ilmoitti, ettei siitä kannattanut lähteä alkuperäisen suunnitelmamme mukaisesti etelään. Utuanjoesta tai Vuontisjärven etelähännästä ei kuulema yli olisi päässyt kuin pitkällä kiertämisellä. Sitähän ei tiedä

oliko kaveri oikeassa vai ei. Joku muu ryhmä saattaa tietää. Me kuitenkin noudatimme neuvoa ja suuntasimme Vuontisjärven pohjoispäähän pienelle niemelle, jonne pystyimme leirin. Siellä olikin iltapesua varten lähes hiekkaranta. Kävin uimassa ja pukeutuesani kuulin kovaa loisketta melkoisen läheltä. Jokihirviöitä jo mietin- vaan porohan se siinä ylitti uiden pikkuista lahdenpoukamaa. Toisena iltana jaksomme panostaa jo iltanuotiolakin istumiseen. Lettuja paisteltiin ja suunniteltiin kaukopartioiretkä Naton alueelle. Jos Norjaan hyökättäis ja ne vaikka miehittäis...päästäis EU:sta....

Maanantai aamuna ryhdyimme sitten tuumasta toimeen. Suunta jälleen kohti itää ja Routasenjoen yli. Poroaidan jatkoskohtaa vähän purkamalla pääsimme aidasta läpi ja suuntasimme rajapyykkiä 352EU1 kohti. Pyykki oli vaaran rinteellä ja kun vaaran huippu oli vielä edessä Norjan puolella, oli sielläkin tietysti käytävä. Norjan retki tuli edellisillan suunnitelmista huolimatta toteutettua ihan rauhanomaisissa merkeissä, tyydyimme vain maisemien ihailuun ja poroaitakin korjattiin entisenlaisekseen takaisin tullessa.

Norjasta palattuamme lähdimme Routasenkurun itäreunaa etelään. Kurun molemmin puolin olivat jylhät kallioseinät ja alhaalla virtasi joki. Vesi välillä kuohusi, välillä rauhoittui suvantopaikoiksi, joiden pinnasta ympäröivät ruskan värittämät puut kauniisti heijastuivat. Kartasta maaston luon-

ne ei täysin paljastunut, mutta matkan varrella oli lukemattomia pieniä poikisuuntaisia jyrkänteitä ja kallioisia rinteitä joita kippusimme toisiamme auttaen ylös ja alas. Kulkemisen vaivalloisuus oikeastaan vain korosti sitä, miten hieno päivä oli. Mitään oikein upeaa kun ei saavuta helposti.

Aivan Routasenjoen yläjuoksulta pääsimme joesta yli. Vettä oli vain sen verran, että kahluusaappaan varsi riitti, mutta melko voimakkaan virtauksen vuoksi ja ehkä pohjan kivien liukauttakin aavistellen miehet virittivät köyden ylityksen avuksi. Se oli reissun vaativin ylitys, mutta hyvin siitäkin selvittiin. Reittimme suunnittelijat onnistuivat siis ylityspaikkojen löytämisenkin suhteen hienosti, joku muu ryhmä oli kuuleman mukaan kastunut reissussa korkeammaltakin Päivä oli ollut hieno, mutta aika rankka. Hyvin ansaittu leiripaikka löytyikin heti ylityksen jälkeen pienen lammen rannalta.

Tämä leiripaikka olikin oikeastaan reittimme käänköpaikka. Tiistaina jatkoimme kartalla keltaisella merkittyä paljakkaa pitkin Pikku Rovijärven eteläpuolta takaisin länttä kohti. Luonto on järjestänyt kulkijaa varten Pikku ja Iso Rovijärven väliin kaksi pientä kannasta, joista toista pitkin pääsimme sopivasti järvien pohjoispuolelle Rovipään kohdalle. Rovipään rinne oli aavemainen. Ilmeisesti tunturimittari oli tuhonnut kaikki puut ja rinne oli täynnä pystyssä törröttäviä, kuolleita puita.

Martin karttaan oli merkitty vihreä viiva suoraan Rovipään yli. Rinne ei jyrkkyydessään ja karuudessaan hou-

kuttanut lainkaan, joten viivaa siirrettiin ja suuntasimme sen lounaisrinnettä viistäen kohti Iso Rovijärven pohjoispuolta. Kello alkoi olla jo melko paljon ja matkakin painoi. Leiripaikka olisi ollut jo mukava löytää, mutta tässä Vätsäri näytti vaeltajalle nurjemman puolena. Maasto oli vain yhtä kiverämaata, kiveä kiven jälkeen. Ei paikkaa edes yhdelle teltalle kolmesta puhumatakaan. Matkaa oli siis vain jatkettava. Leiripaikka löytyi Ison Rovijärven pohjoispään nimestä, sittenkin vain kohtuullisen etsimisen jälkeen. Rinne oli kyllä vähän vieru, mutta Timo haki meidän telttamme alle pehmikettä niin, että vuoteena oli sammaleet vihannat niinkuin oravan poikasilla konsanaan.

Keskiviikon maisemat olivat taas alkuun jyrkänteisiä ja kivikkoisia. Kuljimme Tuulijärven pohjoispuolelta sitten vähän metsäisemmissä maisemissa Vainosjärven lounaisnurkkaan, jonka niemestä löytyi seuraava leiripaikka. Vainosjärvestä nousi kalamiehille kalaakin. Saimme nauttia Hannun ja Arvon saamista, nuotiolla paistetuista herkullisista hauista ja taimenista.

Torstai aamuna lähdimme kohti Vainospäätä. Jätimme rinkat kahden vaaran väliseen satulaan ja kiipesimme Vainospään huipulle ilman niitä. Sieltä jatkoimme kohti luodetta ja tulimmekin jo merkitylle polulle. Viimeinen leiripaikka löytyi Siikajärven rannasta. Illalla kävimme pienessä tihkusateessa vielä Ukonpään päällä. Sade teki muutamat matkalla olleet kivikot todella liukkaiksi.

Jos viikon aikana olisi satanut ja ne lukemattomat rakkakivikot, joissa rinkkojenkin kanssa olimme viikolla kulkeneet, olisivat olleet yhtä liukkaita, montakohan nilkkaa ja polvea reissussa olisi tärveäntynyt?

Perjantaina jäljellä olikin lyhyt matka Siikajärven rannasta Kirakkajärvelle. Matkalla tarkastimme vielä korkealla harjulla olleen säähavainto-aseman. Kirakkajärvellä Pirjo ja Annikki toivottivat meidät lämpimästi tervetulleiksi ihmisten ilmoille. -ja sitten sinne saunaan.

Kuljimme siis aika matkan. Kilo metrejä tärkeämpää oli kuitenkin, että olimme kaukana arkisesta tohinasta ja työstä, vailla aikatauluja ja velvollisuuksia. Istuttiin iltanuotiolla hyvässä seurassa, tuijoteltiin tulia, juteltiin mukavia, oltiin vaan. Ihailtiin matkan varrella maisemien kauneutta. Luonnon rauha hiipi valtaamaan vaeltajanakin mielen, ehkä jäikin sinne, voimaksi arkeen.

Kirjoitti Hanna, mukana muistelemassa oli myös Timo

AKUMAJA

Yhdistyksemme on toiminut Suomen Ladun omistamalla Karigasniemellä sijaitsevalla Akumajalla isäntäyhdistyksenä. Vuosittain olemme käyneet siellä huoltoviikoilla keväisin ja syksyisin. Tehtäviimme kuuluu majan kunnostus- ja huoltotöiden tekeminen. Olemme rakentaneet sinne mm. uuden saunan, sekä WC-rakennuksen, vanhan saunan olemme saneeranneet kuivaushuoneeksi ja pesuhuoneen majoitustilaksi.

Majan tarvitsemat polttopuut olemme myös tehneet majan omistukseen kuuluvalta metsä-alueelta. Kunkin huoltotyöviikon töihin on osallistunut n. 10 latulaista kerralla. Seuraava huoltoretki tehdään keväällä 2003 viikolla 21.

Isäntäyhdistystoiminnan etuina on mm, että yhdistyksemme saa majaa käyttöön isäntäyhdistyseduin. Majalla on tilaa 12 henkilölle, siellä on kaikki ruuanvalmistukseen tarvittavat astiat ja varustelutasoltaan se on tasokas.

Se sijaitsee Paistunturien alueella, Kevon kanionin vaellusreitille on matkaa parinkymmenen kilometrin verran. Tenojoki virtaa reilun kolmen kilometrin päässä. Yhdistykseemme kuuluvat kalaporukat, tai muut ryhmät jotka ovat halukkaita lähtemään Akumajalle omalle retkelle, varaamalla majan Heinolan Ladun kautta pääsevät hyötymään isäntäyhdistyseduista. Huoltoviikoista ja muista majankäyttöön liittyvistä asioista voit tiedustella Seppo Rautiaiselta puh 040 7380960.

Seppo

Saamenpolulla . . .

Tiistai valkeni poutaisena ja kauniina ja kaikki ennusti hyvää päivää jotenliftasimme Sevettijärvelle, Saamenpolun alkupäähän. Kello näytti 8.25, aurinko paistoi puiden latvojen takaa. Polku kulki aluksi kuivaa männikkökangasta muuttuen pian nousuvoittoiseksi, mutta ei vaikeaksi.

Maisemat olivat kauniit. Nousimme polulta Semekurtan laelle (266 m). Jätimme terveiset kivenkoloon tuleville vaeltajille luettavaksi. Laskeuduimme takaisin polulle ja matka jatkui. Puolenpäivän tienoilla aloimme katsella ruokailupaikkaa. Pian Pirjo huomasi mukavan paikan. "Tuolahan on penkki"!

Siellä oli lammen rannalla uusi laavu. Viivymme siinä kokonaisen tunnin, keittelimme sopat sekä soropit. Olipa taas tukevan tuntuista jatkaa matkaa.

Kolmisen kilometriä kuljettuamme tulimme polkuristeykseen josta olimme aiemmin menneet Ukonpäälle. Seikkailimme uudella polulla ja pääsimme kotiin Sanilan porotilalle! Uimaan ja saunaan ja SYÖMÄÄN!!!

Illan suussa keräilimme variksenmarjoja jotka kuuluivat nuorennusohjelmaan jumpan lisäksi!

Päiväretkillämme (5 päivää ja 70 km) kohtasimme neljä muuta kuljajaa...

Mahtavat maisemat vettä - kiviä - tuntureita ja hyvin merkityt polut sekä kotoisa majapaikka.

Lisää tällaisia viikkoja.....AR+pirre

Välinevuokrat: Jaakko Juden p. 040-571 2126

Väline	Vuokra jäseneltä		Vuokra ei-jäseneltä	
	Vrk	Viikko	Vrk	Viikko
Rinkka	2 e	9 e	4 e	17 e
Keitin	-	4 e	-	7 e
Telttä	2 e	9 e	4 e	17 e
Ahkio	2 e	9 e	4 e	17 e
Kanootti	4 e	17 e	9 e	34 e
Laavu	2 e	9 e	4 e	17 e
Kota	4 e	17 e	9 e	34 e
Eräasukset	2 e	9 e	4 e	17 e
Lumikengät	2 e	9 e	4 e	17 e
Kävelysauvat	2 e	10 e		

Pyydetään palauttamaan ellei vastaanottajaa tavoiteta, osoitteeseen:
Heinolan Latu ry, Rullantie 7 B 16, 18130 Heinola

Opaskartta Latumajalle

